

Přílohy

Příloha 1: Mini- Mental State Examination (MMSE)

(Pidrman, V., 2007, str. 167)

„Orientace:

Položím Vám několik otázek, sloužících pro vyšetření paměti. Některé jsou zcela snadné, jiné jsou obtížnější. Odpovězte na všechny otázky, jak nejlépe dokážete.

Jaké je dnešní datum?

1. Který je rok?
2. Které je roční období?
3. Který je měsíc?
4. Kolikátého je dnes?
5. Který je den v týdnu?

Nyní se vás zeptám několika otázkami na místo, kde teď jsme.

6. Jak se jmenujete?
7. Ve kterém městě jsme?
8. Jak se jmenuje čtvrť, kde je naše nemocnice?
9. Ve kterém státě jsme?
10. Ve kterém jsme poschodí?

Registrace:

Řeknu vám tři slova. Chtěl(a) bych, abyste mi je zopakoval(a) a pokusil(a) si je zapamatovat, protože se vás na ně zeptám později ještě jednou.

11. Klobouk
12. Citron
13. Auto

Pozornost a počty:

Počítejte do sta pozpátku, pokaždé odečítejte sedm.

14. 93
15. 86

16. 79

17. 72

18. 65

Paměť:

Zopakujte prosím ta tři slova, která jste před chvílí měl(a) opakovat a zapamatovat si.

19. Klobouk

20. Citron

21. Auto

Jazyk:

22. Ukažte pacientovi tužku.

Můžete mi říci, co to je?

23. Ukažte pacientovi hodinky.

Můžete mi říci, co to je?

24. Pozorně poslouchajte a opakujte po mně:

Žádná jestli, ano, nebo ale.

25. Položte list papíru na stůl, ukažte ho pacientovi a řekněte mu:

Pozorně poslouchajte, co vám teď řeknu: Vezměte papír do pravé ruky.

26. Přeložte ho napolovic.

27. A hod'te ho na podlahu.

28. Držte před pacientem list papíru, na kterém je napsáno: „Zavřete oči: a řekněte pacientovi:

Prosím udělejte to, co je zde psáno.

29. Podejte pacientovi list papíru a tužku a řekněte mu:

Napište prosím nějakou větu. Může být o čemkoliv, ale musí být plná.

Praxe:

30. Podejte pacientovi list papíru, na němž jsou nakresleny dva pětiúhelníky, a řekněte mu:

Prosím, nakreslete stejný obrázek.

Celkové skóre (0 až 30)

Skóre mezi 24-27: jedná se o mírnou kognitivní dysfunkci.

Kognitiva jsou pojišťovny hrazena v rozmezí 20-12.“

Příloha 2: Test instrumentálních všedních činností

(Topinková, E., 2005)

„Činnost:

1. Telefonování

- Vyhledá samostatně číslo, vytočí je..... 10 bodů
- Zná několik čísel, odpovídá na zavolání.....5 bodů
- Nedokáže použít telefon.....0 bodů

2. Transport

- Samostatně cestuje dopravním prostředkem.....10 bodů
- Cestuje, je-li doprovázen.....5 bodů
- Vyžaduje pomoc druhé osoby, speciálně upravený vůz apod
.....0 bodů

3. Nakupování

- Dojde samostatně nakoupit.....10 bodů
- Nakoupí s doprovodem nebo radou druhé osoby.....5 bodů
- Neschopen bez podstatné pomoci.....0 bodů

4. Vaření

- Samostatně uvaří celé jídlo.....10 bodů
- Ohřeje jídlo.....5 bodů
- Jídlo musí připravit druhá osoba.....0 bodů

5. Domácí práce

- Udržuje domácnost s výjimkou těžkých prací.....10 bodů
- Provede pouze lehčí práce nebo je úklid nedostatečný.. 5 bodů
- Potřebuje pomoc při většině prací nebo se práce v domácnosti
neúčastní.....0 bodů

6. Práce kolem domu

- Provádí samostatně a pravidelně.....10 bodů
- Provede pod dohledem.....5 bodů
- Vyžaduje pomoc, neprovede.....0 bodů

7. Užívání léků

- Užívá samostatně v určenou dobu správnou dávku, zná názvy
léků.....10 bodů
- Užívá, jsou-li připraveny a připomenuty.....5 bodů

- Léky musejí být podány druhou osobou.....0 bodů

8. Finance

- Spravuje samostatně, platí účty, zná příjmy a výdaje...10 bodů
- Zvládne drobné výdaje, potřebuje pomoc se složitějšími operacemi
.....5 bodů
- Neschopen bez pomoci zacházet s penězi.....0 bodů

Celkové skóre (0 až 80)

Hodnocení stupně závislosti v instrumentálních všedních činnostech:

0 až 40 bodů.....závislý

45 až 75 bodů.....částečně závislý

100 bodů.....nezávislý

Příloha 3: Maslowova pyramida potřeb

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Maslowova_pyramida_pot%C5%99eb_-_%C4%8Dernob%C3%ADle.jpg

Příloha 4: Rozhovor s panem Františkem

Dotazující: Dobrý den, pane Františku.

František: Dobrý den

Dotazující: Minule jsme se spolu bavili na téma předvánočních zvyků, vzpomínáte si?

František: Ano, vzpomínám si

Dotazující: Co Vás nejvíce zaujalo na tomto tématu?

František: (dlouho přemýšlí) ..asi Advent

Dotazující: Bylo u Vás zvykem slavit Advent, nebo jste ho se svou rodinou neslavil?

František: Se svými rodiči jsem ho nikdy neslavil, později jsme ho začali slavit s manželkou a našimi dcerami

Dotazující: Co Vás vedlo k oslavě Adventu?

František: Asi to, že dcery byly malé a manželka byla zvyklá od své rodiny Advent slavit, tak jsem jim to nechtěl kazit

Dotazující: Jak taková oslava probíhala?

František: Obvykle začínala už ráno, manželka udělala ke snídani skořicový závin a kakao. Všichni jsme společně posnídali a potom jsme šli na procházku. Večer jsme pak zapálili svíčku na věnci, zahráli si karty a šli jsme spát

Dotazující: Co následovalo po Adventu?

František: Nákup dárků pro dcery a Vánoce

Dotazující: A jak probíhaly Vánoce?

František: Asi jako všude. Ráno o Štědrý den jsme vstali, dali jsme si vánočku, kterou pekla moje manželka, potom k obědu kubu, večer kapra a bramborový salát, šli jsme ke stromečku, rozdali jsme si dárky a šlo se spát

Dotazující: Kdo byl tím, kdo se nejvíce staral o vánoční pohodu?

František (je vidět, že ho otázka rozesmutněla): To byla vždycky moje žena. Starala se o všechno, i když nebyly Vánoce. Vánoce ale měla moc ráda, chtěla, aby byly výjimečné pro mě i pro dcery. Stávala už v noci, aby stihla vše připravit, pekla Vánočky, balila a vybírala

dárky pro dcery. Když jsme byli večer všichni u stromečku, tak brečela dojetím. Snažila se, abych měl hezké Vánoce i v době, kdy už byla nemocná

Dotazující: Na které Vánoce nejradši vzpomínáte?

František: Vzpomínám rád na všechny Vánoce, které jsem prožil se svou ženou

Dotazující: Za tři týdny máme Vánoce znovu, jak je budete slavit?

František: Pojedu ke své dceři a oslavím je s její rodinou

Dotazující: Na co, nebo na koho se nejvíce těšíte?

František: Asi na pravnuka, který se nedávno narodil, ještě jsem ho neviděl

Dotazující: To budete mít opravdu hezký vánoční dárek

František: Jo, vnučka mi udělala radost. Jen škoda, že už ho manželka neuvidí a on nepozná její Vánoce

Dotazující: Jsem si jistý, že mu o nich můžete vyprávět, stejně jako jste o nich vyprávěl nám

František: To určitě budu

Dotazující: Pro dnešek se už rozloučíme, uvidíme se zase příští týden ve čtvrtek v devět hodin, můžeme si povídat ještě o Vánocích a Vy mi třeba můžete ukázat fotografie, které máte

František (natěšeně): Řeknu dceři, aby mi je přivezla, má jich víc, než já tady

Dotazující: Dobře, budu se těšit

František: Já taky.

Příloha 5: Rozhovor s panem Antonínem

Dotazující: Dobrý den, pane Antoníne. Jak se dnes máte?

Antonín: Dobrý den, mám se celkem dobře, až na to počasí. Byl jsem domluvený se sestrou, že pojedeme ven, ale kvůli počasí jsme to museli zrušit

Dotazující: To chápu, že Vás mrzí, že nemůžete jít ven. Nemáte rád sních?

Antonín: Sních mám rád, ale nemůžu při něm jezdit ven

Dotazující: To je škoda, ale sních s sebou přeci přináší i Vánoce

Antonín: Jo, to je pravda, ale já už Vánoce moc neslavím

Dotazující: Proč Vánoce neslavíte?

Antonín: Ani nevím, dřív jsem je slavil se synem, ale teď už ani nemám s kým je slavit

Dotazující: Můžete je přeci slavit s ostatními tady

Antonín: To není ono

Dotazující: A jak byste si přál slavit Vánoce?

Antonín: Jako dřív, se synem

Dotazující: A jak takové Vánoce se synem probíhaly?

Antonín: Ráno jsme si dali vánočku, kterou jsem kupoval v malé pekárně kousek od našeho domu, už tam ale dávno není, majitel ji prodal, a teď tam je myslím večerka (dlouho přemýšlí)

Dotazující: A co bylo potom, co jste si dali se synem vánočku?

Antonín: No, pak jsme si dali k obědu čočku a odpoledne jsme šli na dlouhou procházku, která trvala až do večera. Když jsme se vrátili domů, tak jsme si dali řízek a bramborový salát. Dělal jsem bramborový salát i řízky den dopředu, aby byly dobře odleželé

Dotazující: A potom jste šli ke stromečku?

Antonín: Ano. Pod stolem jsem měl schovaný zvoneček, zazvonil jsem, a to bylo znamení pro syna, že už může ke stromečku

Dotazující: Určitě měl z dárků radost

Antonín: To měl, sbíral autíčka a ke každým Vánocům jedno auto dostal, aby měl větší sbírku. Myslím, že už je dávno vyhodil

Dotazující: Proč si to myslíte?

Antonín: Nevím

Dotazující: Co se dělo po rozdání dárků?

Antonín: Přečetl jsem synovi pár pohádek a šlo se spát

Dotazující: Jakou pohádku měl nejradši?

Antonín: Nejradši asi o Koblížkovi, ale záleželo v jakém věku. Později už měl rád Verneovky

Dotazující: Četl jste mu, i když byl starší?

Antonín: To už četl on mně. Vždycky večer jsme si sedli, on četl a pak jsme si o tom povídali, takhle jsme trávili spoustu večerů

Dotazující: Jaká byla Vaše nejoblíbenější kniha?

Antonín: Cesta kolem světa, tu jsme měli nejradši

Dotazující: Četli jste ji i o Vánocích?

Antonín: Řekl bych, že někdy asi jo. Ale o Vánocích jsme četli spíš pohádky.

Dotazující: Takže Vánoce jste trávil vždy se synem

Antonín: Než jsme se pohádali, tak ano.

Dotazující: Přál byste si trávit Vánoce zase se synem?

Antonín: Potom, co udělal už asi ani ne.

Dotazující: Jak byste tedy chtěl trávit Vánoce?

Antonín: Tady jsem celkem spokojený. Vánoce pro mě nejsou nic zvláštního.

Dotazující: Dobře, zkusíme tedy do příště vymyslet něco, čím by pro Vás Vánoce mohly být zvláštními

Antonín: Můžeme to zkusit

Dotazující: Tak jsme domluvení. Děkuji Vám za dnešní rozhovor a budu se těšit na příště

Antonín: Taky díky

Příloha 6: Rozhovor s paní Marií

Dotazující: Dobrý den, paní Marie

Marie: Dobrý den

Dotazující: Přišla jsem za Vámi, abychom si popovídaly o Vánocích, které za týden budou. Jak budete slavit Vánoce Vy?

Marie: Vánoce nebudu slavit.

Dotazující: Nebudete slavit Vánoce s manželem?

Marie: (tváří se zmateně a přemýšlí)

Dotazující: Kde bydlíte?

Marie: Bydlím v bytě.

Dotazující: Bydlíte sama?

Marie: Ne.

Dotazující: S kým bydlíte?

Marie: (opět přemýšlí)

Dotazující: Podívejte se na tuto fotografii (podávám klientce fotografii, na které je vyfocená na svatbě se svým manželem)

Marie: Tady jsem já a manžel.

Dotazující: Bydlíte tedy s manželem?

Marie: Ano, bydlím.

Dotazující: Budete slavit Vánoce s manželem?

Marie: Ano

Dotazující: Budete péci nějaké vánoční cukroví?

Marie: Peču vánočky.

Dotazující: Co se do takových Vánoček dává?

Marie: Cukr, mouka, droždí.

Dotazující: A zdobí se Vánočky něčím?

Marie: Něco se na ně dává.

Dotazující: Vánočku jíte hned po upečení?

Marie: Ne, jíme jí až na Vánoce, peče se dopředu

Dotazující: Přinesla jsem Vám dva obrázky (podává paní Marii dva obrázky, na prvním je vánoční stromek a na druhém kapr)

Marie: Kapra dělávala moje maminka

Dotazující: Kdy jste kapra jedli?

Marie: K večeři, s bramborem

Dotazující: Máte kapra ráda?

Marie: Moc ne.

Dotazující: Ale na Vánoce jste ho jedla s rodinou

Marie: (je vidět, že je již unavená) Asi ano.

Dotazující: A co teď děláte?

Marie: Vyšívám ubrus.

Dotazující: Pro koho ho vyšíváte?

Marie: To nevím.

Dotazující: Určitě se bude moc líbit, až ho doděláte. Přijdu se za Vámi zase podívat, až bude hotový.

Marie: (usmívá se)

Příloha 7: Rozhovor s paní Zdenou

Dotazující: Krásný den, paní Zdeno. Vidím, že se pilně připravujete na Vánoce

Zdena: Dobrý den, ano připravuji (ukazuje přání, které právě vytvořila)

Dotazující: Komu přání budete posílat?

Zdena: Pro syna a jeho rodinu, dělám jim přání každý rok

Dotazující: Budete se synem slavit Vánoce?

Zdena: Trávím tak už několikáté Vánoce.

Dotazující: A s kým jste trávila Vánoce dřív?

Zdena: Dřív taky se synem a ještě s mými rodiči. Trávili jsme je doma na statku všichni společně.

Dotazující: Jak takové Vánoce probíhaly?

Zdena: Nejdřív jsme se postarali o hospodářství a až pak jsme slavili Vánoce. Přes den jsme nic nejedli, abychom viděli zlaté prasátko. To jsme dělali, už když já jsem byla malá a synem jsme v tom pokračovali. Chodili jsme večer kolem statku, dívali se a hledali světlo, které nám připomínalo zlato.

Dotazující: Nacházeli jste takové světlo?

Zdena: Vždycky jsme něco našli. V okolí nebylo moc domů, ale říkali jsme i hvězdám prasátko.

Dotazující: Co se dělo potom?

Zdena: Pak jsme si šli dát večeři, jedli jsme řízky a brambory. Pak se šlo ke stromečku a rozdávali se dárky, to měl můj syn nejradši.

Dotazující: Jaké dárky dostával?

Zdena: Dostával nejčastěji hračky a knížky. Hračky dostával ode mě a knížky od mojí matky.

Dotazující: Letos od Vás dostane přání?

Zdena: Přání dostává každý rok, dostane ještě něco, ale to je překvapení.

Dotazující: A řeknete mi po Vánocích, jaké to překvapení bylo?

Zdena: Určitě

Dotazující: Dobře, budu se těšit

Příloha 8: Rozhovor s paní Annou

Dotazující: Dobré dopoledne, Anno

Anna: Dobré dopoledne

Dotazující: Jak se dnes máte?

Anna: Mám se celkem dobře, co Vy?

Dotazující: Děkuji. Já se mám taky dobře, už se těším na Vánoce

Anna: Já už se taky těším

Dotazující: S kým budete na Vánoce?

Anna: Budu se svojí dcerou a s vnoučaty, jsem s nimi každý rok

Dotazující: Jak takové Vánoce probíhají?

Anna: Hlavně večer probíhají, sedíme u stromečku, vnoučata čekají netrpělivě na dárky, pak si je rozdají a mají z nich radost. Přes den připravuje dcera kapra a bramborový salát a pro svého manžela řízky. Pak si rozbalíme dárky a díváme se na pohádky

Dotazující: Jak probíhaly Vánoce, když byla ještě Vaše dcera malá?

Anna: To žil ještě můj muž. Ten Vánoce miloval, vymýšlel různé věci pro naši dceru - jednou vymyslel hledání vánočního cukroví ve sněhu. Řekl dceři, že někdo cukroví ukradl, a ta ho musela hledat venku, jednou taky schoval dárky

Dotazující: To muselo být zábavné

Anna: Pro dceru velmi, já se bála, aby se nenastydla

Dotazující: A co se stalo, když hledané věci našla?

Anna: No, mezitím přišel Ježíšek, tak šla ke stromečku, kde měla dárky.

Dotazující: Jaké dárky dostávala?

Anna: Nejčastěji asi knížky a pak hračky, měla ráda panenky.

Dotazující: A jaký dárek dostane letos?

Anna: Ráda čte, tak jsem jí koupila knihu

Dotazující: Tak přeji hodně štěstí, ať se jí kniha líbí

Anna: Děkuji